

יאיר ניצני מרים גבה

איור: טל לזר

70 פלוס

לפני שכל הטקסים הרשמיים נפתחים והזיקוקים מתחילים לעוף, ניצני מציע לכם חגיגה אלטרנטיבית

ההצבעה במקום שמעריך אותנו יותר – נגיד, קוינו בבולגריה, שם ינהל את ההצבעה חביב הקהל אורן חזן, ובמקביל גם יהמר על התוצאות.

קולנוע ישראלי. בשנים האחרונות נהנה הקולנוע הישראלי מפריחה חסרת תקדים, מצליח בעולם, וחלק מהסרטים שהיו מועמדים לאוסקר שרת התרבות אפילו הסכימה לראות. עם זאת, לרגל חגיגות ה-70 אני מציע לשלב בחגיגה גם את הסרטים שבאמת מייצגים את החברה הישראלית – סרטוני הווטסאפ.

בפסטיבל הסרטונים תוקרן מיטב התוצרת הסלולרית המקומית, ויחולקו פרסים לכוכבי הקלאסיקה: "טיסת השור קולד", הבמאי פורץ הדרך של "ערן ברזקון מודדת בגד ים", הצלם של שרון פרי ושחקן המשנה המצטיין, אנתוני וראן.

הכותל. הקיר הקדוש ששוחרר במלחמת ששת הימים הוא אבן שואבת להגעת מאות אלפי תיירים מרחבי העולם, כך שלגבי הרעיון הבא אני תוהה: איך לא חשבו על זה קודם? למה שלא נשכפל את ההצלחה ואת הכותל עצמו ונפזר קירות דומים לו בעוד אתרים בישראל? אם משחזרים את ונציה בלאס וגאס, למה שלא יהיה כותל מערבי באשדוד? ממילא כל דבר מצליח עובר היום בשיטת הסניפים והזוי כיונות, ובכך לא רק נאפשר גם לתושבי הפריפריה ליהנות מהאפשרות לשלוח בקשות בפתק קרוב לבית, אלא גם נקטין את הצפיפות בסניף המקורי. אני מציע להתחיל עם כותל מערבי במערב ראשון לציון, ליד האתרים הקדושים, סינמה סיטי ויס פלאנט.

ספינות שרבורג. למי שלא זוכה הצרפתים המרגיזים ניסו להפריע לנו להשתמש בספינות שרכשנו במיטב כספינו, אז מלחינו האמיצים ברחו עם הספינות באישון לילה והשאירו את הצרפתים עם הקרואסון ביד. כהומאז' לאירוע, אני מכריז בזאת על שבוע יום העצמאות כשבוע "מגבות שרבורג", שבו יוכלו הישראלים לפלח חופשי מגבות מכל בית מלון בעולם.

אקסודוס. הגיע הזמן לשחזר את מסעה של ספינת המי עפילים המפורסמת, שגם הפכה את פול ניומן לאחד משני לנו – אבל הפעם על גבי ספינת ההימורים מג'יק 1. הפעם הנוסעים יעפילו לבופה ולרולטות, וגם אם יגרשו אותם לקפריסין – זה יהיה לריזורט באיה נאפה. ●

לקפריסין – זה יהיה לריזורט באיה נאפה. ●

yairn@israelhayom.co.il

ונתן שרנסקי, יש ישראלים שמייצגים באופן מדויק יותר את הרוח הישראלית. אני לא רוצה לחמם אף אחד בעניין הבחירה בגיל שוויד – אבל אף שהאיש הביא הברקה עם צ'ק פוינט, בתור הזוכה בתחום ההייטק מישוה ברק כמה עוקבים יש לו באינסטגרם? לאופירה וברקו יש יותר, והם רק חודשיים באוויר, לתשומת ליבם של מחלקי הפרסים. בואו נחלק פרס, או לפחות נדליק משואה, לכבוד הישראליים שחונים בלי למצמץ בחניית נכים, מתגנבים לרמזור מהשוליים, זורקים את תכולת המאפרה בכביש או מרמים ניצולי שואה. כדי להשלים את המחווה, במהלך הטקס בהר הרצל המסדר ייצור צורה של אצבע משולשת.

ההמנון. יש לי הרבה כבוד לנפתלי הרץ אימבה ששאל את המנגינה הלאומית מ"המולדבה" של סמטנה. ההמנון שלו עשה לנו שירות מצוין עד היום. אבל עם כל הכבוד, לכבוד חגיגות ה-70 מגיע לנו משהו יותר "מרים". משהו שחוף מעמידת דום, אפשר גם לרקוד איתו על שולחן ול"עשות כפיים, רצוי עם לופה. אני סומך על שרת התרבות שתדע להסביר את הרעיון למי שצריך. ואם החלפת ההמנון נראית לכם רעיון קיצוני, אפשר לשלב את "התקווה" בשיר אחר. למשל, לתת לצמד הלאומי סטיק ובן אל לבצע את "כל עוד בלבב פנימה, נפש יהודי – נמסטה".

הדגל. חברים, אנחנו ב-2018,

ועם כל הכבוד לכחול-לבן, שמסמל את אחד הרברים היקר רים ביותר ללב העם – החניה בכחול-לבן – מגיע לנו משהו צבעוני יותר. אולי דגל בצבעי כסוף מטאליירוד פוקסיה. המגן דוד הזה באמצע משרד מצוקה ומזכיר אמבולנס. צריך סמל שמתאים יותר לתקופה: אנחנו עם חזק ולא פראייר, ובין שני הפסים הכחולים אפשר לשלב אגרוף, חמסה או את הפנים של גל גדות.

ההצבעה באו"ם. כולנו גדלנו על ההקלטה המפורסמת, שבה אומות העולם עונות ב"כן" ו"לא" לשאלה אם הן מסכימות שנהיה מדינה. לרגל החג אני מציע שחזור של ההצבעה החשובה, אבל הפעם מעמדה של כוח. קודם כל, כדי להתאים את ההצבעה לרוח התקופה כדאי לקיים אותה בסמסים. חוץ מזה, האו"ם הוא ארגון עיון, ועדיף לקיים את

גם אם אתם גרים במיאמי, אי אפשר לא לשים לב שישאל מתכוננת בקצב מזורז לחגיגות ה-70. הסימנים הראשונים כבר פה. כמדי שנה עם בוא האביב מתפרסמת רשימת מקבלי פרס ישראל, שהשנה היא רחבה במיוחד ונרמזה שכמו עם אראלה ממפעל הפיס, יש סיכוי שכל אחד מאיתנו יקבל טלפון מנפתלי ממשרד החינוך, שיבשר לו שגם הוא זכה בפרס.

יום העצמאות הוא אירוע ממלכתי ומכובד, והשנה על אחת כמה וכמה. הנשיא, ראש הממשלה, השרים והשגרירים מכבדים בנוכחותם את הטקסים, והפעם אולי גם דר גלד יגיע. הצבא צועד בשמאל-ימין; בבתי הספר מוציאים מהבוידעם שירונים עם שירים עבריים שלא נס' לחם אבל הם מריחים מזור; בחידון התנ"ך אבשלום קור מפנה את השאלה 'מי היתה אשת פוטיפר?' לנערים שלא יודעים מה זה אישה; והמדינה לובשת חג, ואז מחליפה למשהו שלא נורא אם הוא יסריח ממנגל.

לפני שכל הטקסים הרשמיים נפתחים והזיקוקים מתחילים לעוף, אנחנו מציעים לכם חגיגה אלטרנטיבית. כזו שתבצע לחג בן ה-70 מתיחת פנים או לפחות הורקת בוטקס, ותייצג את הרוח העדכנית של העם היושב והממנגל בציון.

חידון התנ"ך. תנ"ך זה

חשוב, אבל כדי להתחבר לרוח הזמן ולהגדיל רייטינג, אפשר לשלב גם שאלות על הגיבורים העכשוויים של העם היהודי, משה רבנו ודוד המלך בני זמננו – הלוא הם פליטי הריאליטי. זה הזמן לבחון מה המתמודדים יודעים על נביאים כמו קותי סג, אביבית בר זוהר וליהיא גרינר ולשאל מי אמר למי: "תל אביב יא חביבי תל אביב, תסתכל כמה לירדים מסביב".

פרס ישראל. אין ספק שנעשה ניסיון לקלוע בול עם מקבלי הפרסים השנה, אבל יש לי גם ביקורת. עיני לא צרה בדויד גרוסמן, אבל בתחום הספרות, למשל, אפשר להתע-דכן. אני ממליץ על הכנסת קטגוריה נוספת בשם "הסיפור הקצר מאוד", שבו יחולק פרס לכותבי סטוסים מבריקים בפייסבוק, בטוויטר או בווטסאפ. גם מפעל חיים בתחום האימוג'י וכתובות הקעקע יתקבל בברכה. עם כל הכבוד לתרומה האדירה של דוד לוי, מרים פרץ